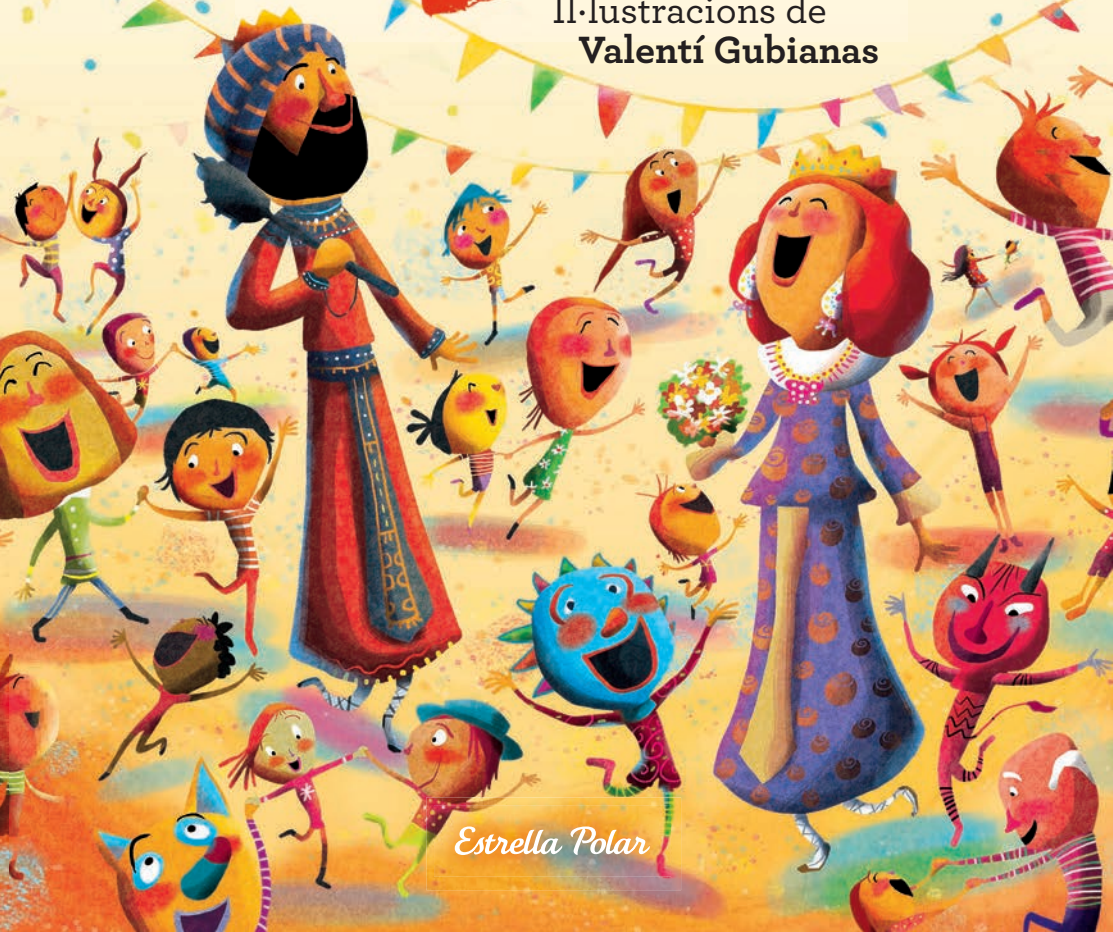

Rafel Nadal

EL SOMNI D'EN BLAI

Il·lustracions de
Valentí Gubianas

Estrella Polar

Rafel Nadal

EL SOMNI D'EN BLAI

il·lustracions de
Valentí Gubianas

Estrella Polar

Als nens i nenes que lluiteu cada dia contra la fibrosi quística
i altres malalties minoritàries. Molta força a tots!

Als alumnes de cinquè de les escoles públiques Damià Mateu,
de Llinars del Vallès i El bosc de la Pabordia, de Girona.

Estrella Polar

© del text: Rafel Nadal i Farreras, 2020

Publicat d'acord amb Pontas Literary & Film Agency.

© de les il·lustracions d'interior i de coberta: Valentí Gubianas, 2020

Il·lustrador representat per IMC Agència Literària.

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A, 2020

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Disseny i maquetació: Endoradisseny

Primera edició: març del 2020

ISBN: 978-84-18134-40-1

Dipòsit legal: B. 2.578-2020

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

1

És el primer dia d'escola. Els nens estan contents de retrobar-se i s'expliquen com els han anat les vacances. Quan entren a l'aula, seuen en rotllana.

—Aquest curs tindrem un company nou, un noi molt especial —explica la Raquel, que sempre ho sap tot perquè la seva mare és de l'associació de mares i pares de l'escola.

—Es veu que és diferent de tots nosaltres. Sovint està malalt i falta molt a classe —els aclareix en Rubèn, que també és molt xafarder.

La mestra entra amb un nen agafat de la mà. Té els cabells arrissats, una mica pèl

de panotxa, i sembla content, però un xic espantat. Els nens callen de cop.

—Us presento en Blai, que vindrà a classe amb nosaltres —els anuncia la Mar—. Aquest curs haurem de seguir algunes normes per ajudar-lo, perquè té fibrosi quística i hem de vigilar que no es refredi.

—Què és la fibrosi quística? —pregunta l'Eloi, ple de curiositat.

—Explica'ls-ho tu, Blai —la mestra convida el nouvingut a parlar.

En Blai, vermell com una tomata, només pot dir quatre paraules.

—Una malaltia dels pulmons.

La Mar s'acosta a la pissarra i escriu:

Barrem el pas als bacteris!

—No podem eliminar la malaltia, però podem frenar els bacteris que ataquen en Blai perquè està dèbil. Cada dia aprendrem una regla —els fa saber, mentre anota a la pissarra:

1. Ens rentarem les mans abans d'entrar a classe.

—Cada matí n'afegirem una de nova i ja veureu com aconseguirem derrotar els bacteris.

—Jo no el veig diferent; és com nosaltres
—diu en Jordi una mica decebut.

—Quin pal, rentar-se les mans tan sovint
—protesta en Roger, que és el rondinaire de la classe.

2

Cada matí, els nens reben la Mar amb els braços i les mans enlaire.

—Quines mans tan netes! Veig que respecteu la nostra primera norma contra els bacteris —els felicita molt contenta.

Mentrestant, la llista de la pissarra ha anat creixent. La Mar escriu la cinquena norma: «Ens vacunarem contra la grip».

—Aquest últim punt és molt important —els explica des de la pissarra—. Heu de recordar als pares que si teniu tirada a les malalties respiratòries us heu de vacunar contra la grip. I la vostra família també!

—A casa ja ho hem fet! —diu en Jaume,
que té un germà amb problemes de pulmó.

—El meu avi també s’ha vacunat —salta
en Pep.

—A casa ho fem tots —anuncia orgullosa
la Raquel.

3

En Blai seu al costat d'en Rubèn, en una taula de quatre on també hi ha en Jordi i la Maria, que no paren de xerrar. Tots s'esforcen per fer-lo sentir bé, però ell es manté distant. És l'únic que no diu res.

A l'hora del pati, encara és pitjor: en Blai no es fa amb ningú. Quan s'hi apropen i el conviden a jugar, no en vol saber res.

—Que antipàtic —es queixa en Pep.

—És un pal. Li he preguntat si volia jugar al mataconills i ni m'ha contestat! —exclama la Martina.

La pilota dels que juguen un vint-i-u a la

pista de bàsquet va a parar als peus d'en Blai,
que no fa res per tornar-la. En Roger se li
encara.

—Tu ets burro o què?

En Blai no contesta i es gira d'esquena.

En Roger, ofès, li clava una empenta.

—Deixeu-lo en pau —salta l'Eloi, que no suporta les baralles.

La Mar s'ho mira amb preocupació. L'empenta l'ha alarmat, però també s'adona que a en Blai li costa fer amics. Hi haurà de fer alguna cosa.

